

W listopadzie 2011 r., w odpowiedzi na światowy kryzys finansowy, Grupa G20 zobowiązała Radę Stabilności Finansowej (**Financial Stability Board - FSB**) do przygotowania zaleceń i harmonogramu wdrażania globalnego systemu LEI - systemu identyfikacji wszystkich podmiotów, które są stronami transakcji na rynkach finansowych. Międzynarodowa grupa robocza powołana przez FSB opracowała zalecenia dot. funkcjonowania tego systemu, które **w czerwcu 2012 r.** zostały opublikowane i przyjęte przez członków G20. Zarządzanie globalnym systemem LEI, na który składa się Centralna Jednostka Operacyjna (**Central Operating Unit – COU**) wspierana przez sieć Lokalnych Jednostek Operacyjnych (**Local Operating Unit – LOU**) nadających kody uczestnikom rynku na całym świecie, powierzone zostało Regulacyjnemu Komitetowi Nadzorcemu (**Regulatory Oversight Committee - ROC**).

Zgodnie z przepisami rozporządzeń delegowanych na podstawie **Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r.** w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (EMIR), które ustanawia obowiązek raportowania, posiadanie odpowiedniego numeru identyfikacyjnego jest niezbędne do przekazywania do repozytorium transakcji informacji o zawartych kontraktach pochodnych.

Obowiązek zgłaszania do repozytorium transakcji raportów na podstawie rozporządzenia EMIR wszedł w życie **12 lutego 2014.**

21 grudnia 2016 r. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych otrzymał akredytację **Global Legal Entity Identifier Foundation (GLEIF)**, instytucji nadzorującej na poziomie globalnym zarządzanie bazą tych kodów, a od **10 stycznia 2017 r.** rozpoczął nadawanie kodów LEI (uprzednio nadawane jako pre-LEI).